

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.920/3
VAN 30 NOVEMBER 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 16 november 2010 door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot uitvoering van artikel 8, 36 en 42 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 maart 2010 betreffende de organisatie van de fokkerij van voor de landbouw nuttige huisdieren", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling Wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het besluit van de Vlaamse Regering van 19 maart 2010 betreffende de organisatie van de fokkerij van voor de landbouw nuttige huisdieren (hierna: het fokkerijbesluit) regelt de fokkerij van runderen, varkens, paardachtigen, schapen, geiten, hertachtigen, pluimvee, loopvogels en konijnen.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit voorziet in de uitvoering van een aantal bepalingen van het fokkerijbesluit waarbij bevoegdheden worden gedelegeerd aan de Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid. Het gaat meer bepaald om de volgende aangelegenheden:

- het bepalen van de voorwaarden waaraan de afstammingscontroles moeten voldoen, welke uitgevoerd moeten worden door erkende verenigingen, organisaties of ondernemingen die een stamboek of een register bijhouden voor runderen, varkens, paardachtigen, schapen of geiten (artikel 2 van het ontwerp);
- het vaststellen van de voorwaarden inzake inrichting en bekwaamheid waaraan een natuurlijke persoon of een rechtspersoon moet voldoen om een erkenning te verkrijgen voor het winnen of opslaan van sperma, eicellen of embryo's van paardachtigen (artikel 3);
- het vaststellen van de voorwaarden waaraan de eenduidige code moet voldoen, die de identiteit van de donoren van sperma of eicellen weergeeft (artikel 4).

RECHTSGROND

3. De bepalingen van het ontwerp vinden alle een voldoende rechtsgrond in de bepalingen van het fokkerijbesluit waaraan ze uitvoering geven: artikel 2 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 8, § 1, 5°, van het fokkerijbesluit, artikel 3 in artikel 36, 2°, van het fokkerijbesluit, en artikel 4 in artikel 42, § 2, tweede lid, van het fokkerijbesluit.

De genoemde bepalingen van het fokkerijbesluit vinden op hun beurt rechtsgrond in artikel 1 van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Het eerste lid van de aanhef dient te worden geredigeerd als volgt:

"Gelet op de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren, artikel 1, vervangen bij het decreet van 12 december 2008;"

5. De verwijzing, in het tweede lid van de aanhef, naar het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, dient te worden weggelaten. De Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid, put zijn bevoegdheid om de bepalingen van het ontworpen besluit te nemen immers niet uit enige bepaling van dat besluit, maar rechtstreeks uit de genoemde bepalingen van het fokkerijbesluit (zie opmerking 3). Bovendien bepaalt artikel 7, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 dat de in artikel 6 ervan bedoelde delegaties niet gelden voor het nemen van reglementaire besluiten.

6. Het derde lid van de aanhef dient te worden geredigeerd als volgt:

"Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 maart 2010 betreffende de organisatie van de fokkerij van voor de landbouw nuttige huisdieren, artikelen 8, § 1, 5°, 36, 2°, en 42, § 2, tweede lid;"

Artikel 2

7. In artikel 2, 2°, van het ontwerp wordt gewag gemaakt van "richtlijnen die internationaal zijn vastgesteld en die voldoende wetenschappelijke garantie bieden om het ouderschap accuraat te bepalen". Om nadere uitleg gevraagd, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

"Met richtlijnen die internationaal zijn vastgesteld en die voldoende wetenschappelijke garantie bieden om het ouderschap accuraat te bepalen wordt bv. ICAR bedoeld. ICAR staat voor International Committee for Animal Recording en is een organisatie die aangewezen is als referentie-instantie voor de verzameling van gegevens (www.icar.org). ICAR heeft de methode voor afstammingcontrole bij runderen op basis van DNA-microsatellieten opgenomen in haar richtlijnen. De organisatie ISAG, International Society for Animal Genetics, heeft op internationaal niveau panels DNA-microsatellieten vastgesteld voor de afstammingscontrole bij runderen, varkens, paardachtigen, schapen en geiten. ICAR heeft voor de rundersector de panels overgenomen die ISAG aanbeveelt. Zodoende bestaat er op internationaal vlak een consensus over het gebruikte panel DNA-microsatellieten voor de diersoorten die bedoeld zijn in artikel [2] van het ontwerpbesluit."

Artikel 4

8. Artikel 42, § 2, van het fokkerijbesluit bepaalt dat de minister de voorwaarden kan vaststellen voor de eenduidige code die de identiteit van de donor weergeeft. In artikel 4, eerste lid, van het ontwerp wordt enkel gesteld dat de code "ondubbelzinnig" moet verwijzen naar de identiteit.

Gevraagd of met die bepaling wel een voldoende uitvoering wordt gegeven aan artikel 42, § 2, van het fokkerijbesluit, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

"In het licht van de rechtsgrondbepaling, voorzien door artikel 42, § 2 van het Fokkerijbesluit, lijkt de voorwaarde, bepaald in artikel 4, eerste lid van het ontwerpbesluit inderdaad ietwat pover. Dit is echter ingegeven door volgende reden: Sommige in artikel 42, § 1, bedoelde centra gebruiken momenteel al een uniek, bedrijfseigen diernummer (= eenduidige code) voor de identificatie van de donordieren, omdat dit vlotter werkt.

Voorbeeld: een centrum voor het winnen van varkenssperma beschikt over 100 donorberen. Het stamboeknummer, dat op het certificaat van een donorbeer is vermeld, bestaat uit 7 tot 8 karakters (cijfers/letters) die in het oor getatoeëerd zijn. Tatoeage nummers worden na verloop van tijd moeilijk leesbaar. Het centrum brengt bij het hok van de beer een eenduidig (=uniek) diernummer aan dat bestaat uit bijvoorbeeld 3 karakters.

Omdat de centra zelf een identificatiemethode uitwerken, is er momenteel geen uniformiteit in de gebruikte systemen. Het opleggen van een nieuwe identificatiemethodiek zou voor het centrum een extra belasting betekenen en geen voordeel opleveren.

Het is echter essentieel dat er een lijst beschikbaar is die een ondubbelzinnig verband legt tussen het bedrijfseigen, vereenvoudigd identificatienummer (= de eenduidige

code) en het nummer dat de vereniging of organisatie van fokkers of de onderneming toekent en op het certificaat vermeldt.

De koper van het sperma, de eicellen of embryo's moet te allen tijde het verband kunnen leggen tussen de eenduidige code op de recipiënt of op het etiket van de recipiënt en het nummer op het certificaat.

Om die reden is bepaald dat de catalogus, als vermeld in artikel 41 van het fokkerijbesluit, de concordantielijst moet bevatten die dat verband weergeeft."

De Raad van State vraagt zich af of de bedoeling van de stellers van het ontwerp niet duidelijker verwoord zou kunnen worden in de tekst van het ontwerp.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessoren van de
	J. VELAERS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. G. SCHEPPRES, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

P. LEMMENS